

Dames en heren ,

Wat doet een politieke partij in verkiezingstijd? Tellen! Tellen, schatten, rekenen. Wij ook: tellen: eerst de stemmen, daarna de zegeningen en vervolgens onze knopen.

Met de stemmen zat het wel goed. Inwoners kozen de Progressieve Combinatie opnieuw tot de grootste partij met dik 1700 stemmen. Driehonderd minder dan in 2006, en dat snappen we. Zoveel mensen, bijvoorbeeld, hebben gehoopt dat we Binnenstad Oost ongedaan konden maken en we konden het niet. Zo'n teleurstelling kost...

En toch zijn we uitgegroeid van een groep mensen die het bestuur wilden opschudden, tot een partij met wortels in de samenleving. Met een achterban op trots op te zijn: jong en oud en zwart en wit en man en vrouw, precies zoals het er hier ook op straat uitziet.

Dat is een zegening. En ik ben bij de tweede telronde: die van de zegeningen. We hebben er wel een paar: de winst, het vertrouwen dat mensen in je hebben, de nieuwe mensen die mee willen werken.

Maar er is een zegening die ik nadrukkelijk noem en dat is de enorme verontwaardiging van al die mensen, toen er vlak voor de verkiezingen zo'n ellendige campagne tegen ons op gang kwam.

Wij waren op de dag van de verkiezingen behoorlijk stuk.

Het begon met de paginagrote advertentie van het CDA in de Rhenens Betuwse Courant. Die ging niet over inhoud, het was een aanval op de persoon van onze lijsttrekker. Misselijk. Daarna kwamen de pamfletten op straat: de botte tekst van de advertentie was door anderen gretig opgepikt en aangedikt. Weer schaamteloos op een persoon gericht. En daarover heen kwam de Twitter van Rik ter Horst, die uitriep hoe blij hij was met een nieuwe website. Daar, op die site, het zal u verbijsteren, werd ons werk vergeleken met de propagandapraktijken van Goebbels. U hoort het goed, de propaganda minister van de nazi's.

En het rioolputje was nog niet leeg. Er kwam nog meer en nog erger over ons heen, dat merkten we op de dag van de verkiezingen.

Al die mensen die ons steunden met hun afschuw over zoveel perversiteit, die mensen zijn onze grootste zegening. Op jullie hebben we getoast, toen we, ondanks alles, het succes van de PC vierden.

En nu onze derde telling: die van de knopen. We kwamen er twee tekort, maar wisten waar we die knopen, raadszetels dus, wilden vinden: in een brede coalitie.

Als een gemeente zoveel moet bezuinigen, als je moet kiezen tussen schone straten, speelplekken en gratis parkeren of tussen ambtenaren, jongerenwerk en de Elster Uiterwaard, dan je moet je dat in grote samenwerking doen. Alleen dan zijn zoveel mogelijk inwoners vertegenwoordigd in die besluiten.

Het lijkt er nu op dat er een rechts college komt en een linkse oppositie. Zo'n tegenstelling moet je in deze tijd niet willen. Wij staan nog steeds open voor collegevorming. We gaan voor een goed collegeprogramma - en voor betrouwbare partners.

Hoe dan ook: wij blijven actief: luisteren en praten met de inwoners, werken aan Rhenen, Elst en Achterberg en zorgen voor een gemeentebestuur met open oren en ogen. Wij blijven bouwen aan de brug tussen de straat en de raad. Dat is een belofte.